

συναξε δύο χιλιάδας φράγκα και ἐχρειάζετο ἀκόμη χίλια διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἓν μικρὸν ἀμαξάκι μὲ αὐτὰ· πρὶν ὅμως καταρθῶσθαι νὰ συνάξῃ τὰ χίλια ταῦτα ἡμέραν τινὰ παρουσιάζεται εἰς αὐτὸν μία πτωχή χήρα καὶ ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας τε, κράζουσα, «Σῶσον ἐμὲ καὶ τὰ ἐπτά τέκνα μου ἀπὸ τελείαν καταστροφὴν· ἐγὼ καὶ αὐτὰ ἐξεδιώχθημεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν μας, τὴν ὅποιαν εἶχομεν ὑποθηκεύσει εἰς ἓνα ἄνθρωπον, καὶ τώρα δὲν ἔχομεν ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι.»

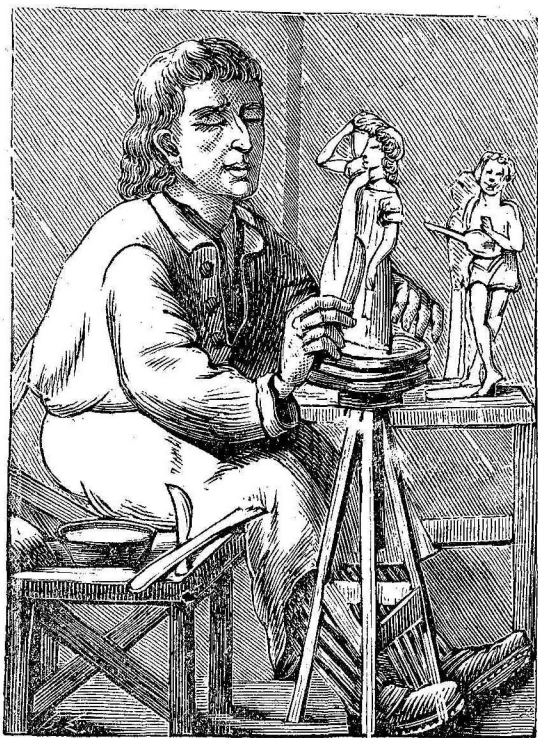
Καὶ πόσον χρειαζοσαι διὰ νὰ πληρώσῃς τὸν δανειστὴν σου; ἠρώτησεν ὁ Λαμαρτίνος.

Χίλια φράγκα, κύριε, — ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ

Ἰδοὺ αὐτὰ, — εἶπεν ὁ γεναϊδῶρος ποιητής, — μετρήσας εἰς αὐτὴν τὰ χίλια φράγκα. Λάβε τα καὶ πορεύου ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ ἡ ἀμαξία σου; τὸν ἠρώτησεν εἰς τῶν φίλων του, ὅστις ἔτυχεν νὰ ᾖ παρών.

Ἄχ, φίλε μου, — εἶπεν ὁ γηραιὸς πολιτικὸς, — μοῦ φαίνεται, ὅτι εἶναι καλλίτερον διὰ τὴν υἱεῖαν νὰ περιπατῇ τις παρὰ νὰ ἐποχῇται ἐφ' ἀμαξίης. — Θὰ ἀκολουθήσω λοιπὸν τὴν παλαιάν μου συνήθειαν καὶ θὰ πεγαίνω ὅπου ἔχω χρεῖαν ἀποστολικῶς!

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΑΓΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσταί μας φυσικὰ ἤθελον νομίσει, ὅτι εἶναι ἐντελὲς ἀδύνατον εἰς τυφλὸν νὰ γείνῃ ποτὲ

ἀγαλματοποιὸς καὶ νὰ μάθῃ νὰ κατασκευάζῃ μορφὰς ἀνθρώπων ἢ ζώων ἐκ ξύλου ἢ μαρμάρου χωρὶς ποτε νὰ δυνήθῃ νὰ ἴδῃ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα.

Ἄλ' ὅμως ἡ ἐπιμενὴ κατορθώνει καὶ τοῦτο, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀπίστευτον. Τὸ ἐξῆς παράδειγμα τυφλοῦ τινος ἐν Ἑλβετίᾳ εἶναι ἱκανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μας.

Ὁ τυφλὸς οὗτος προσεβλήθη ἀπὸ εὐλογία, ἐνῶ ἦτο πέντε ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐτυφλώθη ἐντελῶς. Πρὶν χάσῃ τὸ φῶς του, συνείθιζε νὰ παίξῃ μὲ τὰ παιγνιδάκια, τὰ ὁποῖα συνήθως κατασκευάζουν οἱ Ἑλβετοί· ἀφοῦ δὲ ἔγινε τυφλὸς εἰς τὰ παιγνιδάκια ταῦτα εὗρισκε πολλὴν εὐχαρίστησιν· τὰ ἐλάμβανεν εἰς τὰς χεῖράς του, ἐξέταζε διὰ τῶν δακτύλων τὴν μορφήν καὶ τὸ σχῆμα, ἐμέτρεα τὸ μέγεθος κτλ. ἕως οὗ κατάρθωσε κατὰ μικρὸν διὰ τῆς ἀφῆς νὰ δύναται νὰ λέγῃ ἀκριβῶς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν διαφόρων αὐτῶν μερῶν καὶ διαστάσεων. Ἦρχισε δὲ νὰ συλλογίζεται πῶς ἡμποροῦσε νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως διὰ τῆς ἀφῆς.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ του εἶχον ἀποθάνει, ἀδελφοὺς δὲ καὶ ἀδελφὰς δὲν εἶχε νὰ τὸν περιποιηθῶσιν. Ὅθεν εὐρὼν ἑαυτὸν ὀλομόναχον καὶ πτωχὸν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἀπεφάσισε νὰ ἐξοικονομῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ προσπαθειῶν.

Ἐλαβε λοιπὸν κορμάτιον ξύλου καὶ ἐν μαχειρίδιον καὶ ἤρχισε τὸ ἔργον. Ἡ πρώτη ἐπιχείρησις τῇ ἐπροξένησε πολλὸν κόπον. Σοχνὰ κατέστρεφε μὲ ἐν κόψιμον βαθύτερον τοῦ πρέποντος ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐργασθῇ καὶ κοπιήσει πολλὰς ἡμέρας. Τοιαῦται δυσκολαὶ θὰ ἀπῆλπιζον τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ὁ τυφλὸς Ἑλβετὸς ἐπέμενε, καὶ μετὰ πολλὰς δοκιμασίας, ἀποτυχίας καὶ ἀγῶνας τελευταῖον οἱ κόποι τοῦ ἐστεφανώθησαν μὲ ἐπιτυχίαν, ὥστε ἡδύνατο ἐπὶ τέλους νὰ κατασκευάζῃ ἀγάλματα ἐκ μαρμάρου καὶ ἐκ ξύλου, φέροντα πολύπτυχον ἐνδυμασίαν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν.

Ὅχι μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ὑπομονῆς, ἐπιμονῆς καὶ προσεχτικῆς ἐξετάσεως τοῦ προσώπου ζώτων ἀνθρώπων μὲ τὰ δάκτυλά του, κατάρθωσε νὰ κατασκευάζῃ τὰς προτομάς των ἀπὸ μνήμης!

Ὁ τυφλὸς οὗτος ἔζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐτυχῆς καὶ κατεσκευάσεν ἅπειρα ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα θὰ διαμένουν ὡς μνημεῖα τοῦ θριάμβου τῆς ἐπιμονῆς ἐναντίον καὶ αὐτῶν τῶν μεγίστων δυσκολιῶν.

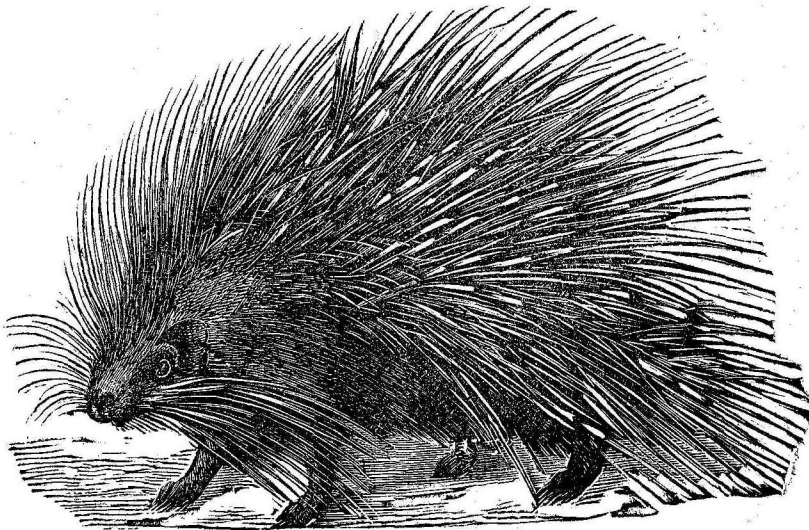
ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ὅλοι γνωρίζομεν τὰ μικρὰ καὶ ἄσχημα ζῶα, τὰ ὁποῖα ἀγαποῦν νὰ ζοῦν εἰς λιμνάζοντα ὕδατα, καὶ τὰ

ὅποια ξεκουφαίνουνσι τοὺς διαβάτας μὲ τὰς μονοτόνους καὶ ἀηδεῖς φωνάς των, καὶ βεβαίως τὰ θεωροῦμεν ὡς τὰ ἀλογώτατα δλων τῶν ζῶων. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἔχει οὕτω, διότι οἱ βάτραχοι εἶναι πολὺ νοήμονες καὶ ἔξυπνοι. Οὕτω τοὺς παριστάνει ὁ Γερο "Ομηρος εἰς τὴν *Βατραχομομαχίαν* τσ, ὅπου εὐρίσκει τις πολλὰς δεινὰς δημηγορίας ἐκφωνηθείσας ἀπὸ βατράχους καὶ πολλὰς σοφὰς συμβουλὰς. Τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον ἐπιθεδαιοῖ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας.

Κύριός τις ἔπιασε μίαν ἡμέραν ἓνα βάτραχον καὶ τὸν μετέφερεν εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἔξεις του. Τὸν ἔθαλε δὲ εἰς τὸ μαγειρεῖον, ὅπου μετ' ὀλίγον συνείθισε νὰ περιφέρηται ἀφόβως· συνέδεσε δὲ στενὰς σχέσεις μὲ δύο πρόσωπα, τὴν μαγείρισσαν καὶ τὴν γάταν, μὲ τὴν τελευταίαν μάλιστα τὰ εἶχε τόσο καλὰ, ὥστε ἐκάθητο πλησίον της εἰς τὴν φωτὸγανῆν, διότι ἂν καὶ ψυχρόαιμον ζῶον, ἡγάπα πο-

λὺ τὴν θερμότητα· ἡ δὲ γάτα ἐφαίνετο, ὅτι ἡρέσκετο μὲ τὴν συντροφίαν του, καὶ τὸν ἐπέτρεπε νὰ συμμετέχῃ τῆς ἀγαπητῆς της θερμότητος· ἐγνώριζε δὲ καλῶς τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ του καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐνοχλοῦσε τὴν μαγείρισσαν, εἰμὴ ἀφοῦ ἀπέτρωγε καὶ αὐτὴ, ἂν καὶ τὴν ἔδλεπε νὰ ἐτοιμάζῃ τὰ φαγητὰ διὰ τοὺς κυρίους καὶ ὡσφραίνετο τὴν ὁσμὴν αὐτῶν. Ἦτο ὑπομονητικώτερος καὶ φρονιμότερος ἀπὸ πολλὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ κοράσια, τὰ ὅποια εἶναι τόσο ἀνυπόμονα, ὥστε προξενοῦν πολλὴν ταραχὴν εἰς τὰς μητέρας των καὶ πολλάκις ἀρπάζουν μὲ τὰ δάκτυλά των ἀπὸ τὴν τράπεζαν πράγματα πρὶν νὰ καθήσουν εἰς αὐτήν. Ἡμεῖς ἴδομεν μίαν φορὰν ἓν παιδίον ἀνυπόμονον νὰ χῶσῃ τὰ δάκτυλά τε εἰς ἓν πιάτον γεμάτον πατάτας καὶ κρέας καὶ τὴν ἔπαθε, διότι ἔκαυσε τὰ δάκτυλά του καὶ ἔλλαυσεν ἀρκετὴν ὥραν· ἐνθ' ἂν περιέμενεν ὀλίγα λεπτὰ ἀκόμη θὰ ἀπέφευγε τὸν πόνον.

ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ.

Ὁ Ἀκανθόχοιρος εἶναι ζῶον περιέργον διὰ τὸν δ. πλισμὸν, μὲ τὸν ὅποιον ἡ φύσις τὸν ἔχει προικίσαι. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῆς οὐρᾶς, καὶ τὰ πλάγια ἀκόμη αὐτοῦ καλύπτονται ἀπὸ εἰδός τι ὀξέων κέντρων, τὰ ὅποια κινοῦνται κατὰ βούλησιν τοῦ ζώου. Εἶναι δὲ τὰ κέντρα ταῦτα διαφόρου μεγέθους καὶ σχήματος εἰς τὰ διάφορα εἶδη τῶν Ἀκανθοχοίρων. Εἰς τὸ εἶδος τὸ παριστανόμενον εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν εἶναι τὰ μακρότερα, εἰς δὲ τὸν ἐν Ἑλλάδι Ἀκανθόχοιρον μικρότατα.

Τὰ κέντρα ταῦτα ἀποτελοῦν δύο στρώματα, τὸ ἔσωθεν, τὸ ὅποιον συνίσταται ἀπὸ τὰ μακρότερα, καὶ τὰ

ὅποια εἶναι εὐλίγιστα, καὶ τὸ ἔσωθεν, τὸ ὅποιον φέρει τὰ μικρότερα, τὰ ὅποια εἶναι καὶ τὰ κυρίως ὅπλα τοῦ ζώου. Εἶναι δὲ ταῦτα τοιοῦτοτρόπως κατεσκευασμένα, ὥστε ἀπαξ εἰσελθόντα εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἐχθροῦ θραύονται, καὶ ἂν μὴ ἐξαχθῶσιν ἀμέσως, διὰ τῆς συστολῆς τῶν μυῶν ἐξακολουθοῦν νὰ προχωροῦν βαθύτερον εἰς τὸ σῶμα, καὶ νὰ προξενοῦν δρυμεῖς πόνους.

Τὰ μακρότερα τῶν κέντρων εἶναι ἐν χρήσει ὡς κονδυλοφόροι, ὥστε οἱ θέλοντες δύνανται νὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα.

Ὁ Ἀκανθόχοιρος εἶναι ζῶον σαρχοφάγον, νυκτόβιον τρεφόμενον ἐκ πτηνῶν, ἐντόμων, ἐρπετῶν κτλ.